

така и доброхотный даватель, треба да се радва кога дава отъ все сърдце на сиромасыте милостына, за която несъмнено (шѣпесисъ) да са надева, какъ ще да мѣ се заплати сторицею отъ Бога. Кога ще даришъ некого сиромаша, да не мыслишъ, какъ простаго челоуѣка дарявашъ, но самага Хрїста Бога сосъ сиромашка дрѣха облеченъ, който ще да ти дари и той царство небесное. „Блаженъ разумѣва и на нища и убога“ говори пророкъ Давїдъ: (а) сир. оный челоуѣкъ, който познава Хрїста подъ сиромашка дрѣха. И пакъ: „Блаженъ е оный, който познава гласъ на сиромаша вмѣсто Хрїстовъ гласъ, и рѣката на сиромаша, што ѿ простира да проси вмѣсто рѣка Хрїстова. таковаго Хрїстіанина Богъ ще го избави отъ секакво зло, и ще мѣ буде на тойзи ионзи свѣтъ помощникъ.

Милостыната да не ѿ правишъ отъ естествена любовь, каквото праватъ изычниците и разбойниците, но най вече треба да ѿ правиме за Хрїстова любовь: защото, дрѣго е да помилуваши сродника си, а дрѣго е да помилуваши сиромаша, който милува сродника си, прави мѣ милость заради сродството, и се нарича естествена любовь, а който милува сиромаша, прави милость за Божїата любовь. „Милуай сродника своего, милуетъ самага себе, казва писанїе: А милуай нищаго милуетъ Хрїста во видѣ нищаго.“